

Nyhedsbrev 52, januar 2020

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,_etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Jeg er holdt op med at sende det ud til en omfattende, men ret udefineret liste, til gengæld lægger jeg det så ud på FredsVagtens facebook: <https://www.facebook.com/groups/fredsvagten/> (hvor man skal være medlem) og vores side <https://www.facebook.com/FredsvagtDKDanishPeaceWatch/> (hvis jeg husker det)

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

ENDNU ET ÅRTI INDLEDES

For ti år siden holdt vi et arrangement i Folkets Hus i Stengade: Vi kaldte det Hop-Hope fordi det sku indlede 'Håbets Årti' efter terrorens årti. Undskyld min medfødte skepsis... jeg synes ikke der har været meget håb de sidste ti år. Men som jeg før har sagt; vi skal jo leve mens vi lever.

Hvad skal det kommende årti hedde? 'Konfrontationens årti'. Undskyld igen – min medfødte pessimisme. Det er længe siden jeg lovede at ikke sige mere, og jeg må osse igen indse at jeg må holde pause fra den fysiske vagt fordi min vrede over passiviteten, slår ud i konfrontation af folk der går forbi, hvis de siger noget provokerende til mig.

Jeg sagde: Vores børn og børnebørn vil takke os fordi vi lod det sejle ad helvede til!

Opfør dig ordentligt!, sagde et midaldrende par .

HVEM... skal opføre sig ordentligt!!!!, svarede jeg vredt igen.

Det går jo ikke... så jeg har ikke været der i hele december.

På min private bane er der sket det at jeg er blevet pensionist og derfor ikke kommer til København med jævne mellemrum med masser af fritid.

Så osse for mig er det et nyt årti.

HVERDAGENs DRAMA

Intet nyt at berette, bortset fra at det jo alt sammen er nye forklædninger af det evindelige krigs-tema. Vi skælder ud over den nye krigsminister. For mig er hun et eklatant eksempel på hvor lav prestige det efterhånden har at være politiker. De skraber bunden når de skal finde ministre... men heldigvis kan de jo lokke med den fedeste pension. Det er SÅ tykt og foragteligt at man lammes over grødens træghed. Det virker umuligt at ændre på. Og middelklassen har det stadig ok nok til at de ikke gør oprør.

Selvom jeg ikke følger meget med i de aktuelle politiske begivenheder, kommer det dog til mig at der er ballade i Paris og vel flere europæiske byer. Hvad den udløsende årsag er er ret ligemeget så længe det er en protest mod magtfuldkommenheden.

Inge skriver trofast på fællesmailen om storpolitiske forhold i de igangværende krige. Det er hendes måde at holde det lidt fra livet. Jeg må indrømme at jeg gemmer mig lidt og prøver at beskæftige mig med mine nære forhold, men jeg føler osse en gammel bagmands-foplightelse til at følge bare lidt med i det der rør sig i vores fredskreds. Og også dér er der jo nære ting. Og en af de nære ting ved FredsVagten er at ha gode positive oplevelser med det personlige møde. Det er det der bærer. Og således deler vi da osse positive oplevelser med hinanden...

19. december:

Kære fredsvagter

Der skete flere ting på min fredsvagt i dag, som jeg gerne lige vil dele med jer:

På bænken lå der to friske klementiner som en kær hilsen.

Så ankom Mathilde, som gerne vil være fredsvagt - frisk og glad.

Kl.14.30 kom Irene, som skulle tage fotos af bænken til brug på den nye folders forside. Bænken blev arrangeret, så fotoet blev godt. Jeg forsøgte flere gange forgæves at komme med på fotoet, men blev skarpt afvist. En glad turistfamilie med flere små, glade, legende børn blev også gennet væk, da de intetanende var trådt ind i billedfeltet. Sådan! Glæder mig til den færdige folder og til stormødet hos Irene.

Aase var forbi med cykelkurven fyldt med foldere og andet oplysende materiale. Hun fik sig en snak med Mathilde.

Ud over flere besøg af turister, som spurgte om vej, fik jeg også talt med en gammel bekendt til PH. Hun hedder Lilo, og hun kendte ham fra tidligere i livet og blev glad, da jeg fortalte at PH fortsat er aktiv fredsvagt.

Endelig kan jeg fortælle at Lars Løkke kom tæt forbi. Desværre optaget af en telefonsamtale, fordi

jeg gerne ville have spurgt ham om han måske havde tid og lyst til en tjans som fredsvagt. Efter han har smidt Venstre-uniformen, ser han jo helt tilforladelig ud i sit hverdagstøj og trivelige udstråling. (En ulv i fåreklæder).
fredelig hilsen Kristian

Her driller han Irenes billede til den nye folder

FOLDER

Ja der er en ny folder på vej. En nødvendig opdatering af vores hovedbudskab. Det har jo kun ændret sig lidt i de 18 år der er gået. Det var i hovedsagen min formulering, og dengang tog vi ikke månedlange diskussioner om det. Jeg smed bare en løbeseddel på bordet og det var så det. FredsVagten fik i de første definitionstider af en garvet kommunist ros for at vi ikke holdt evindelige og handlingslammende afklaringsmøder om den korrekte formulering. Det har vi så mere gjort i dette tilfælde... dog afklarende men ikke handlingslammende. Det har været en god og fair diskussion med udvalgsarbejde og plenum-kritik. Jeg udtrykte på et velbesøgt stormøde hos Eileen... vi var dusinet, og mit første stormøde i over et år, stor tilfredshed med at der blev udarbejdet en ny folder. Lars Ro var osse tilstede og ganske enig.

Jeg regner med fremover at deltage i alle stormøder da jeg ikke længere er forhindret af arbejde... det er så'n en hyggelig kreds med dette unikke formål at dag ud og dag ind opretholde det lille billede af modstand mod krigenes konsensus.

Irene prøver at få sit billede

Nå det lykkedes vist osse for hende, selv om Kristian-nissen drillede.

Og her kom Mathilde som helt ny på banen, og havde medbragt en ven. Håbet lever stadig selvom vi officielt har afskaffet Håbets Ild.

18 ÅR

19. oktober var der indbudt til sammenkomst omkring FredsBænken.

Vi var som sædvanlig mest os selv og de ti faste tilløbere. En fredsvagt fra de første tider Bijan (iraner) kom forbi. Men hans hjerne har desværre taget skade af de kognitive dissonanser han har mødt i sit 60-årige liv... eller hvad den nu har taget skade af – han ville i al fald aldrig tale om sin deltagelse i Irak-Iran krigen i 80'erne.

Det var en hyggelig dag med violin og fællessang. Og til dagen havde vi genindført Håbets Ild på Lars' anmodning.

Og det var jo en bekræftelse på at vi endnu ikke har tænkt os at gå hjem og overlade pladsen til de krigsgale politikere og deres lobby-bagland.

Der var højt humør og fællessang . Her har vi Doris, mig, Henrik og Betina. Den glatragede mand i det mørke tøj er [HCA](#) aka Hans Christian Asmussen, som snakker med Irene. Det er ham der har lavet vores bæk. Han fik en hånd.

Og der var kage, kaffe, bajere og snaps til dem der ville. Der var violin og snak og hygge, for heldigvis artede vejret sig.

Der var et større interview med Kristian i Arbejderen i dagens anledning, og til lejligheden tilføjet et arkivbillede fra august 08 Trommer for Fred på 2500-dagen. Synd de ikke havde ulejliget sig med et friskt billede. De ku jo nok ha fået leveret et af Kristian... det er kun spekulationer.

I dag – lørdag den 19. oktober – skifter [Fredsvagten](#) sit regnbue-farvede fredsflag ud med et sort flag og sorte bannere.

Det er Fredsvagtens måde at markere på, at man hver eneste dag i 18 år – 6575 dage – har stået foran Christiansborg.

Krig er terror. Fred er muligt. Der er andre redskaber og andre løsninger end krig, hvis man giver dialogen en chance.

Kristian Svendsen, Fredsvagten

– Det er ikke en festdag, at vi har stået foran Christiansborg i 18 år. Der er ikke noget at fejre. Vi vil jo helst ikke stå her. Men Danmark er fortsat i krig, og konsekvenserne af krigene er i dag værre end nogensinde før for både mennesker og klima. Det eneste, der er at fejre, er, at vi har holdt ud i 18 år, fortæller Kristian Svendsen til Arbejderen.

Derfor holder Fredsvagten ikke fødselsdagsfest, men derimod en sørgemarkering af deres årsdag.

Mere oprustning

– Intet tyder på, at Danmark går fredeligere tider i møde med den Socialdemokratiske regering ved magten. Den nye krigsminister, Trine Bramsen, har holdt en hård entré og bebudet oprustning i øst og vil sende endnu flere danske soldater i krig i Afrika. Danmark skal ikke være en del af Frankrigs kolonikrig i Mali, mener Kristian Svendsen.

Fredsvagten har netop inviteret forsvarsminister Trine Bramsen til at tage med Fredsvagten på besøg hos freds- og konfliktforsker Jan Øberg på fredsinstittet i Lund.

Fredsvagten har siden fredag den 19. oktober 2001 dagligt demonstreret på pladsen foran Christiansborg i protest mod Danmarks krige. Fredsvagten indledte sin aktion, da den daværende danske SR-regering, med Poul Nyrup Rasmussen som statsminister, ville sende krigsskibet Niels Juel til Middelhavet. Det var kort tid efter, at USA var gået i krig i Afghanistan, og det blev diskuteret, om Danmark skulle gå med i krigen.

– Konsekvenserne af krigene i Mellemøsten er i dag langt værre end i 2001. Mange tusinde civile, deriblandt børn, er dræbt. Millioner er flygtninge. Danmarks nye kampfly er bygget til at bære atomvåben,

og Danmark afviser ikke, at vores krigsskibe i Østersøen bliver udrustet med atommissiler, som kan bruges mod Rusland. Det gavner hverken klimaet eller menneskeheden, lyder det fra fredsvagten.

Daglig fredsmanifestation

Kristian Svendsen blev fredsvagt for otte år siden, da han gik på efterløn efter at have arbejdet som skolelærer. Han står gerne på slotspladsen én gang om ugen.

– Vi har et godt, inspirerende fællesskab. Der er altid en, der har en god ide til en bog eller en artikel, man kan læse. Og så har vi et godt sammenhold.

– Det er tilfredsstillende at gøre noget. Jeg ville ikke få talt med alle de mennesker, jeg møder på Slotspladsen, hvis jeg sad derhjemme. Jeg bliver glad, når jeg ser fredsflaget på Slotspladsen. Og det er vigtigt, at politikerne og borgerne ser fredsflaget veje foran Folketinget, siger Kristian Svendsen.

– Det er svært at mobilisere en masse mennesker til store fredsdemonstrationer. FredsVagten er et sted, hvor fredsbevægelsen dagligt kan manifestere sig. Det er vigtigt, at vi står og er synlige og viser, at vi er folk, der tænker i fred. Vi er få. Men vi fylder godt på pladsen. Vi får mange gode snakke med især skoleklasser og turister om, hvorfor vi står her.

Og det svar Kristian Svendsen giver til de forbipasserende, der vil have en snak og høre, hvorfor han og de øvrige fredsvagter står på pladsen dag ud og dag ind i solskin, silende regn og snevejr, er:

– Krig er terror. Fred er muligt. Der er andre redskaber og andre løsninger end krig, hvis man giver dialogen en chance.

Ja, sådan. Vi er få der fylder relativt meget... og til stadighed undrer det os at vi ikke er nogle flere der kan se fidusen; den dobbelte effekt; glæden ved det daglige møde med folk og vedligeholdelsen af det unikke fredsprojekt. Holde liv i en lille stædig spire der trodser den hårde jord der breder sig... Den nye Statsmedister Frederiksen banker videre med krigshammeren.

PS: vi rammer i øvrigt den gamle diskussion om det sprogligt korrekte, ved journalistens fejl: Fred er muligt. Jeg skrev i sin tid 'fred er mulig' og der var en del diskussion. For mig peger 'mulig' på at 'fred' er fælleskøn og 'mulig' er et tillægsord, ikke et biord. Hvorfor virker 'muligt' da mere umiddelbart rigtigt. Måske fordi det kan erstatte 'en mulighed' (?) - jeg tror jeg vil rejse en debat på nettet.

JAN ØBERG [TFF](#)

Han er os den mest troværdige kilde til sand information om krigene og mulighederne for fred. Vi støtter ham lidt af og til – når vi kan, thi han taler magthaverne midt imod så han får ingen lukrative mediejobs.

Og han skriver så osse en hilsen på sin blog til den nu myndige FredsVagt dot dk

FredsVagten ved Christiansborg fylder 18 år – eller 6575 dage

19. oktober 2019

Jeg vil gerne hér på min blog sige hjerteligt *Tillykke* og give plads for [FredsVagten](#) på denne dag. Mine læsere skal have en chance for at vide mere om dette dybt imponerende projekt, der er blevet drevet af mennesker med en usædvanlig vedholdenhed og et humanistisk engagement, som hverken Danmark eller verden har nok af i disse nok så dystre tider.

Herunder har du derfor FredsVagten's egen pressemeddelelse.

Men først et par ord med på vejen i dagens anledning.

Tænk at vore folkevalgte til inspiration har så klartseende, fredelige mennesker lige uden for sine vinduer, passerer dem hver dag og alligevel endnu ikke – fra højre over midten til venstre – rigtigt har forstået at det er dem, der repræsenterer den globale folkevilje. Og *hvorfor* de gør det.

FredsVagten er et glimrende eksempel på nødvendigheden af *udenomsparlamentarisk* aktion og på *ikkevoldens styrke*.

For selvom pressemeddelelsen formidler at FredsVagten ikke har opnået sine mål, nemlig at få dansk militær-domineret udenrigs- og sikkerhedspolitik lagt om, så har man vundet over politikerne bag de tykke murer på en række områder.

FredsVagten står på folkerettens side og den repræsenterer en global majoritet, der ikke ønsker atomvåben på vor Jord. Den har lavet bedre sikkerhedspolitiske analyser (uden penge) ved at foreslå at Danmark ikke skulle deltage i alle disse – forudsigelige – krigsfiaskoer og påtage sig medansvar for barbari – bedre early warning, kunne man sige.

FredsVagten har endvidere intellektuelt tænkt fred og sikkerhed bedre – nemlig ved at sige: analysér de underliggende *konflikter* først og prøv så midler som mægling, dialoger, nedrustning og omstilling af militære midler til civil anvendelse.

Og i pressemeddelelsen peger man helt rigtigt på forholdet mellem militarismen og miljøet/klimaet – langt inden dét er blevet behandlet i Folketinget.

Det hele kan kaldes idealisme og vil sikkert blive affærdiget af mange – for hurtigt tænkende – som "urealistisk." Det er det imidlertid ikke, men det er processer, der tager lang-lang tid at ændre. Og 18 år er en meget kort tid i det makro-historiske perspektiv.

Rundt om i verden kører initiativer som FredsVagten på noget, politikere ikke forstår så meget af i dag: At der *må* tænkes idealistisk (dvs med idealer), at folkeret og etik *bør* være en naturlig del af den politiske gerning samt at det eneste, der batter, er visionen og den langsigtede inkludering af globale dimensioner i nationale beslutninger – men derimod ikke den snævert nationale med en 4-årig horisont.

Succes i fredsarbejdet er svær at måle. Det, der sker nede i sjæl og sind hos de tusinder, FredsVagten har talt med er umuligt at måle eksakt. Store forandringer i vor verden er blevet startet af individer eller små grupper og en kombination af dem.

Så inden man siger at dette eller hint har været en fiasko eller føler sig hjælpeløs *bør* man nok sætte nogle rimelige kriterier og måle på en rimelig tidshorisont. Rosa Park målte ingenting. Hun blev bare siddende. Jeg tror heller ikke Greta Thunberg måler sine indsatser i det korte perspektiv. Hun *gør* det bare.

Og FredsVagten skal bare blive ved med at *gøre* det, dens folk *gør* så godt. Effekten af kvalitet er som bekendt svært at måle – men man fornemmer den, når man *møder* den.

Endelig, da jeg er nævnt i pressemeddelelsen, skal jeg lige tilføje at det da ville mig en glæde at modtage FredsVagten og forsvarsminister Trine Bramsen hér i Lund. Mit bidrag ville være udelukkende konstruktivt. Jeg ville dele min teoretiske viden og erfaringer fra krigszoner og snakke fremtidens verden idémæssigt og analytisk.

Ikke ét ord af kritik.

Pressemeddelelse / Indlæg / Læserbrev i anledning af at Fredsvagten ved Christiansborg nu har stået på Slotspladsen i 18 år = 6575 dage med vores daglige demonstration for at minde politikere og medborgere om, at der er brug for en aktiv fredspolitik.

“TAK FOR JERES INDSATS”

“Tak for jeres indsats”, sagde vores nye krigsminister, Trine Bramsen, til fredsvagterne, da hun var henne at hilse på os på Folketingets åbningsdag d. 1. oktober.

“Tak for jeres indsats” ??!

Men vores indsats for fx en Irakkommission har da været en fiasko, især nu hvor Socialdemokratiet alligevel – trods tilkendegivelser om det modsatte – ikke vil genåbne den.

“Tak for jeres indsats”.

Er det så ministerens tak for, at vi i nu 18 år – med Danmark i krig i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien m.fl. – overhovedet ikke har vundet lydhørhed over for folketingets flertal, som per automatik fortsætter med rå militærmagt og halehæng til USA’s farlige krigspolitik.

Allerede inden folketingets samling havde Trine Bramsen udmeldt en serie nok så militante udsagn om, at Danmark snarest må opruste mere og er truet af snart det ene og snart det andet.

For hende og folketingets flertal er forsvar, sikkerhed og fred primært et spørgsmål om militære midler.

[Fredsvagten](#) derimod ønsker, at Danmark skal håndtere de internationale konflikter med omtanke, indsigt og dialog. At Danmark ihærdigt og eftertænksomt skal forsøge at forstå modparten og konfliktens årsager, og derefter handle klogt og eftertænksomt på at få parterne overens eksempelvis ved at stille sig til rådighed som mægler i konflikterne.

(mig: PH er vores gamle fredsviking. Her engang før de renoverede pladsen... den var smukkere før, med mønstret af store sten... nu er den bare en stor gold stenbro... som man ikke kan kridte på. Måske det er tanken; ikke flere kridtbanditter foran Borgen)

Den 19. oktober har vi stået fredsvagt foran Christiansborg hver dag i hele 18 år.

Vi må med sorg konstatere, at følgerne af krigene i Mellemøsten i dag er væsentlig værre end i 2001. Mange tusinde civile, deriblandt børn, er dræbt. Millioner er flygtninge.

Vi ser dog med tilfredshed, at den nye regering har sat en stærk indsats for et bedre klima som mål, så vi foreslår, at i stedet for øgede udgifter til militæret, så overføres pengene til indsatsen for et bedre KLIMA.

Militæret og især krigene er faktisk en af verdens største klimasyndere. Alene USA's militær udleder mere CO2 end 140 lande tilsammen.

Danmarks nye kampfly er bygget til at bære a-våben, og Danmark afviser ikke at vores krigsskibe i Østersøen bliver udrustet med atommissiler, som kan bruges mod Rusland.

Det gavner selvsagt hverken klimaet eller menneskeheden, og i øvrigt mener FredsVagten – ligesom et stort flertal af verdens lande – at a-våben skal forbydes.

FredsVagten har i et brev til forsvarsminister Trine Bramsen inviteret hende til sammen med os at besøge freds- og konfliktforsker Jan Øberg på fredsinstituttet i Lund. Her udvikles mange kloge tanker, som kan hjælpe os på vej hen imod en fredeligere og mere stabil verden.

*“Tak for din indsats”, ville vi om tre år gerne kunne sige til forsvarsminister Trine Bramsen og tilføje;
“Tak for din og regeringens indsats for en fredeligere verden opnået gennem dialog og gensidig forståelse uden brug af våbenindustriens masseødelæggelsesvåben”.*

“Fred skal skabes med fredelige midler!”, som det står skrevet i [Artikel 1 i både FN-deklarationen](#) og NATO-traktaten.

“Fred er sværest med våben”, siger FredsVagten.

På vegne af FredsVagten
Kristian Svendsen, fredsvagt

Jeg vil bringe endnu en hilsen fra formanden for [AMK](#); Tom Paamand:

Sååå!

FredsVagten i 18 år, desværre!

FredsVagten holder ikke fødselsdagsfest, men en "sørgemarkering" af deres 18-årsdag. Foreningen Aldrig Mere Krig sender alligevel en hyldest til disse gæve medkæmpere, der stædigt og insisterende har stået vagt snart i årtier. Samlet fra mange fløje og holdninger, men på det fælles grundlag, at alle har lige ret til freden, og at vejen til fred bygger på dialog og global retfærdighed.

Skønne ord og tanker, som Folketingets politikere uundgåeligt dagligt bliver mindet om - at Danmarks krige hverken er glemte eller noget afsluttet kapitel. Utallige aktivister, også fra AMK, har givet et par timer, måneder eller år til fredsudbruddet under regnbueflagene ved Slotspladsen.

FredsVagten er et godt fokuspunkt for fredsarbejdet i det københavnske, og med så permanent en

tilstedeværelse, at den helt fortjent også har fundet sig en blivende plads i det afsluttende glasskab på Krigsmuseets udstilling over danskernes mislykkede krige - som en smule håb oven på al den militære galskab.

Valget af en sørgemarkering er i samme spor, som da vi i AMK beklagede vores 90 års fødselsdag - for hvor ville det dog være rart, om en generel fredsslutning verden rundt for længst havde gjort al krigsmodstand overflødig.

Desværre er der fortsat brug for et kronisk og vedholdende fredsarbejde, som modvægt og nødråb til magthavernes dovne genbrug af krig som "konfliktløsning".

Vægternes nyttige og insisterende arbejde har Danmark fortsat brug for.. Lad os råbe et stort ØV i dagens anledning, og så alle fortsætte med at sprede fred - så godt vi nu kan!

Ja han minder os om at vi er kommet på et statsmuseum – Tøjhusmuseet, som Tom korrekt kalder 'Krigsmuseet'.

Og i den sammenhæng skal vi lige huske på at vi jo til kommende efterår skal deltage i en udstilling om aktivisme på Arbejdermuseet + at vi for år tilbage leverede en del gammelt grej og opslagsarkiver mm til Københavns Bymuseum. 18 år ER en lang historie, men der er stadig liv og ånd i den gamle fredsflok.

6666

Næste punkt på sørgerækken er så tre måneder senere hvor skiltet siger 6666 dage 18. januar. Der er indbudt til varm og væsentlig sammenkomst i Nørre Allé hvor FredsVagten blev undfanget 15. oktober 2001 i et håndslag mellem Lars og mig. Numere hedder stedet [Union](#) og linket peger på vores annoncerede arrangement

Flot plakat de har lavet. Kristian har stået for samarbejdet.

Jeg har stort set trukket mig, og glæder mig så meget mere over at jeg fik skabt en livskraftig spire som trodser elementerne uden mig. Jeg glæder mig til at rose de gode kræfter som triller bolden videre. Og glæder mig til at rose Lars for hans kickstart.

DER ER VEL SNART IKKE MERE AT SIGE

Nåhjo – økonomien.

Vores lille fredskreds er relativt velbeslået for tiden, men vi finder det alligevel horribelt at vores regnbuebank nu vil opkræve 400 kr/kvartal for at vi kan ha en konto.

Vi har haft en lang debat om emnet og er foreløbig endt med at ansøge Oikos. Vi får se. Det er jo ikke for sjov de gør det, så spørgsmålet er om vi stoler på at de ikke hober til huse, men blir nødt til at ha balance i regnskaberne nu da renterne er blevet negative.

Det er ikke lige pt et økonomisk problem, men det er jo et principielt problem.

Og så er der vel kun at ønske godt nytår 2020

Det blir sommer igen – her har vi Svanie aus Österreich/Wien vores østrigske medlem og Ingrid (aus Virum) en junidag.

En lille lue blafrer i sit blå... men hun kommer vel nok igen (det har jeg skrevet i en [sang](#))
Bo

4. november

Kære kasserer Bo.

Her er dokumentationen for forbrug af 6666 hæfteklammer.

Ja der er mange opslag der skal sættes op, dog langt færre nu hvor vi kun har FredsBanken og ikke de to store opslagstavler